

ind paa Mindretallets Forslag; men, hvis man gik ind paa det, saa er det jo klart, at denne Lov ikke kunde træde i Kraft, inden denne anden Lov var udkommen, og saa er jeg bange for, at man derved vilde forhale dens Krafttræden i en temmelig lang Narrække, idet det jo vilde være overordentlig vanstokket for Rigsdagen at blive enig dels indbyrdes og dels med Regjeringen om en saadan Lov. Det vilde blive et forfærdeligt besværligt og vidtløftigt Lovarbejde; men for Dørigt har jeg principielt ikke Noget imod, at Fordelingen sker ved Lov. — Med Hensyn til § 8 vil det ses, at Flertallets Forslag indeholde Bestemmelser baade om Alderstillelag og om personligt Tillæg. De personlige Tillæg har jeg allerede omtalt. Medens det samme Antal Præster, nemlig 400, faae Alderstillelag baade efter Udvalgets Flertals Forslag og efter Regjeringens Forslag, foreslaar Udvalgets Flertal, at der kun gives eet Alderstillelag, men fordelt paa de forskellige Grupper, hvori vi have ment, at Præstekaldene naturligen vilde falde, dersom vort Lønningsforslag vedtages. Af den første Gruppe, nemlig dem i 1ste og 2den Klasse, faae de 100 ældste Præster et Alderstillelag af 500 Kr.; de 150 ældste Præster i 3die Klasse, det er 2den Gruppe, faae ligeledes 500 Kr., og de 150 ældste i 4de og 5te Klasse (3die Gruppe) faae et Alderstillelag af lignende Størrelse. Lægges man disse 400 Alderstillelag, som Udvalgets Flertal foreslaar, sammen, saa faar man 200,000 Kr. Ministerens Forslag vil derimod ikke give noget Tillæg til Præster i Embeder af 1ste og 2den Klasse, men til 3die, 4de og 5te Klasse, saaledes at 100 hver faar et Alderstillelag af 1,000 Kr., de 100 derefter følgende hver et Tillæg af 800 Kr. og de 200 derefter følgende hver et Tillæg af 400 Kr. aarlig, hvilket udgjør 60,000 Kr. mere end det, som Udvalgets Flertal har ansat sine Alderstillelag til. Fremdeles skal jeg gjentage, hvad jeg allerede har sagt, at vi mene, at det er for stærkt et Baand at lægge baade paa Præster og paa Menigheder; — thi det kommer ogsaa til at hvile paa Menighederne — at Alderstillelaget skal beregnes efter Tjenestetiden i samme Kald. Vi mene, at der bør gives Præsterne nogen Flytningsfrihed, uden at de derved tabe Afgang til Alderstillelag, og at denne Flytningsfrihed passende kan begrænses ved een af de 3 Grupper, hvori den Bedkommendes Kald er sat. — At § 8, 2det Stykke, skal udgaa, er hele Udvalget enigt om at foreslaa. — I § 9 er der bestemt, at enhver Landsbypræst skal have Ret til at faae et Laan af 1,000 Kroner, naar han bosætter sig, mod at der aarlig i 10 Aar tilbagebetales 100 Kroner af hans Pengeløn. Saavidt jeg erindrer, er det foranlediget af den høitærede Minister, at Udvalgets Flertal har foreslaaet, at dette Laan skal ydes af dobbelt Størrelse, og at Præsten altsaa skal kunne faae et Laan af indtil 2,000 Kroner. Der er af

mig stillet et Underændringsforslag til dette Ændringsforslag til § 9, idet det nemlig ikke gaar an at fastsætte en aarlig Tilbagebetaling paa 100 Kroner af dette Laan; thi saa vil det jo være 20 Aar, inden det er tilbagebetalt. Underændringsforslaget gaar altsaa ud paa, at Laanet skal tilbagebetales inden Udløbet af 10 Aar. — Til § 10 har Udvalget foreslaaet, at den Understøttelse, der af Fonden kan tilstaaes en Landsbypræst til Kapellanhold, forandres fra 400 Kroner til 500 Kroner, idet man nemlig mener, at det herefter ogsaa vil blive betydelig dyrere, end det nu er, at faae en Kapellan, og en Understøttelse af 400 Kroner er i og for sig noget knap, navnlig for en Præst, der har smaa Indtægter. Der er fastsat i Paragrafen, og det har Flertallet ikke foreslaaet forandret, at denne Hjælp kun skal kunne tilstaaes i 5 Aar; derved er der sat en Grændse saaledes, at enten bortfalder Understøttelsen, eller ogsaa, hvis Præsten ikke er i Stand til at gjøre sin Gjering efter de 5 Aars Udløb, saa maa han tage sin Afsted. — Til § 11 er der blot stillet en lille Ændring, som gaar ud paa en Lydeliggjørelse, og som ikke behøver nogen videre Forklaring.

Formanden: Da jeg antager, at Mindretallets Udtalelser vilde blive temmelig udførlige, tror jeg, det er rettest her at afbryde Forhandlingen.

Næste Møde vil blive afholdt paa Mandag Kl. 1 $\frac{1}{2}$, og Dagsordenen vil da være:

Fortsettelse af anden Behandling af:

Forslag til Lov om Lønninger til Folketjens Embedsmænd.

Mødet havet Kl. 4 $\frac{1}{2}$.

To og tredivte Møde.

Mandagen den 14de Februar, Kl. 1 $\frac{1}{2}$.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Fra Finansministeriet har jeg til Fremlæggelse paa Rigsdagen i Genhold